

Тези дни, а може би след месеци отново ще се заговори за промяна в Закона за културното наследство, закон ,писан меко казано от лобисти или в по- лошия случай от хора, едва ли толкова радеещи за културата. Не ми се коментира как е приет от Народното събрание, за да не се върна отново на горното второ определение.

Впрочем , мнението на почти всички, с които съм разговарял е, че това е един ялов закон, неработещ по същността си ,с която би трябвало като културен закон, да не говорим, че няма нищо европейско в него,освен това , че е приет по време на членството на България в Европейския съюз.

Мен ,като колекционер на археологически , етнографски и др. предмети и монети не ме интересува тази част от закона , която регламентира дейността на министъра , на подчинените му институции и изградените съвети към тях, начина на извършване на разкопки и др. За мен , и за хилядите като мен е от значение какво казва закона по отношение на правата и задълженията ми като колекционер.Защото в този си вид закона е насочен срещу мен с цел да ме унищожи като такъв или да ме стимулира да укривя или изнеса зад граница това , което притежавам.

И тъй като работата на министъра на културата е закона да заработи , бе решено това да става не толкова с културните институти, а с помощта на силовото министерство, наречено МВР и съответните му звена, т.е. закона да бъде налаган репресивно и принудително.Особено тази дейност се развихри в последните две години от предишното управление, като предприетите действия могат да се оприличат с полицейски произвол,който се оказа във всички области на живота.Ще кажете , така трябва да бъде - трафикантите на артефакти трябва да бъдат преследвани, рушителите на културни паметници трябва да бъдат задържани.

Да, обаче тях никой не ги закача. По -удобни са колекционерите, тъй като техните неща

Написано от ivailo
Петък, 14 Юни 2013 20:30

са известни и са лесни за откриване. А и нескопосаният закон дава възможност те да бъдат обвинявани, че държат незаконно това, което са събирали в продължение на години или са го придобили чрез наследство.

Как точно се случва това:

Всичко започва с „посещение“ на група спецполицаи в домовете на предварително набелязаните лица, за които има оперативна информация, че притежават културни ценности. И първият въпрос, който задават е стандартния -имате ли неидентифицирани и нерегистрирани археологически обекти? Отговорът е без значение. И започва ровенето - в кошчетата за боклук, в бельото, в детската стая. Целта е да се намерят поне един предмет, като това могат да бъдат - пръстен от нашите баби, обеца, монета, гърне и др. И това е достатъчно да бъде заведено досъдебно производство. А това са предмети, които ги има във всеки български дом.

На мен ми бе конфискувана колекцията от пръстени от периода на Възраждането, обеци, фибули от римския период, сбирка от вкаменелости- неща, които са моя собственост и никога не съм имал намерение да продавам. Това, че на стената висеше грамота за участие в нумизматична изложба от 1988 г., че имам плакети за участие - не интересува никого.

Но да оставим моя проблем. Мога да посоча мои приятели, които са обвинени, че не са идентифицирали 8 /осем/ бр. пробити турски акчета / малки сребърни монети от 0.5 гр./ от 19 век, или друг, които има парче от бронзова апликация, синджирче от нещо, кремък от византийския период!? На друг в холната секция намират мраморна глава, за която вече се писа, която е съвременна изработка, дори е известен нейния създател. Същата е оценена от вещо лице от Монтана на 2500лв., след възражение от пострадалия второто вещо лице - „специалиста -експерт“ Елка Пенкова от НИМ я оценя на 12 000 лв. Къде е тук критерият за оценка, къде е единната методика за определяне на стойността - няма такава. Която стойност пък се оказва, че няма значение, след като в България липсва пазар на културни ценности. И като се знае истината за всичко това да се чуди човек в коя държава живее - в страна, членка на ЕС или в Северна Корея.

Но нещата си имат своето обяснение.

Целта бе да се имитира дейност от страна на полицията, т. е. борба с организираната престъпност и за тази цел колекционерите на антики са удобна мишена.

И отново стигаме до прословутия Закон за културното наследство. В него има раздел, касаещ идентификацията и регистрацията на археологически ценности. Там се дава **ВЪЗМОЖНОСТ** в рамките на една година всеки, които е придобил археологически културни ценности да ги идентифицира в местния музей. Предвидена е и наказателна отговорност за този, в когото след изтичането на срока се намерят археологически обекти. И то каква отговорност - за един предмет -4 г. затвор и 6000 лв. глоба, за три бр.- 6 г. затвор и 15 000лв. глоба. Забележете, този един предмет може да бъде железен връх от стрела, или посочените пробити турски акчета, железен клин, счупена

медна монета и др. ценни артефакти.

Такъв статут на тези „ценности“ им се дава в последно време от една „хвърковата чета“ от експерти, учудващо едни и същи по различни случаи в цяла България. Техните имена вече са известни - Елка Пенкова, Любава Карагеоргиева, Бистра Божкова - от НИМ, а напоследък има и знаменосец в лицето на Константин Дочев от ВТ- музей. Та тази група, командирована от двойния агент и не знам вече на коя партия привърженик проф.Божидар Димитров обикаля по съдилищата и като вещи лица убеждават съдиите, че всичко, което е открито при нещастника са археологически обекти, т.е. държавна собственост. И постановяват конфискации, без да се интересуват, че това е частна собственост, предадена по наследство или владяна по давност. Тези псевдоексперти се установи, че вършат това с цел печелене на пари, и то добри пари. От едно дело 8000лв. от моето-7000лв., от друг -1200лв. И от приложените документи се вижда, че тези оценки са извършвани през работно време. В алчността си стигат до там, че оценят такива предмети, като 1бр. керамична дръжка, 2 бр. вкаменели зъби, 3 бр. камъни! Това мога да го докажа с документи на който поиска. А музейните работници заслужено искат повишение на заплатите - да се обърнат към вездесъщата група за съвет!

Но да оставим вещите лица за по-нататък, когато ще им дойде редът да им се потърси съдебна отговорност. Защото винаги съм твърдял, че нас не ни съди прокуратурата и съда, нас ни съдят вещите лица, които правят не само грешни, но и тенденциозни експертизи. Но да се върнем на процеса на идентификация и регистрация.

Споделям мнение, и това трябва да залегне в новата редакция на закона, че този процес не трябва да има задължителен характер, а доброволен такъв. Нека да погледнем как стои въпросът в западните цивилизации. Та кой там като закупи нещо или го има по наследство тича в местния музей да го регистрира и да го обявява, че го притежава. А и тук, в България, кой може да ми гарантира, че обявявайки в музея няма да изтече информация какво притежавам?

При управлението на предишния министър Вежди Рашидов се стигна даже до парадокс при който той в едно свое интервю по ТВ-7 заявява, че и сега, след изтичането на срока може да се извърши идентификация на придобитите преди влизането на закона в сила предмети и монети - разполагам с пълния запис на предаването. В същото време неговият заместник арх. Георги Стоев в официално писмо до мен ме уведомява, че пропусната идентификация след този срок представлява нарушение на закона и за този вид нарушение може да се търси наказателна отговорност. Излиза, че докато първият вае скулптури, а вторият чертае архитектурни проекти през това време полицията върши „културната“ дейност.

И задавам въпрос към правният отдел на министерството: А какво да се прави с онези неща, които все още не са попаднали в ръцете на културните полицаи или са новооткрити такива? Накъде да бъдат насочени те - към границата или да бъдат хвърлени в Дунав и - няма глоби и затвор?

Ето на тези и още много други въпроси трябва да даде отговор новия ЗКН. И докато

Сашо Йончев: Културна полиция или полиция на културата

Написано от ivailo
Петък, 14 Юни 2013 20:30

кухи глави от недалечното минало пишат такива текстове , няма ли кой да погледне как стоят нещата в една Англия,да речем.Само ,че още по -кухи глави ще кажат- там няма кръстопът,няма цивилизация ,те не са третата в света по богатства страна като нас. А там не само стимулират колекционерството ,но и издирването на старини чрез металдетектинг,нещо в което се убедихме при гостуването на кръглата маса в Ловеч на проф. Норман Палмър - адвокат от Лондонска кантора Линкълнс, съветник на правителства и институции по културни въпроси. Там те останаха удивени от нашето законотворчество и състоянието на нещата с металдетектинга. Но защо да се учудват като те си нямат колоси като Б. Димитров и експерт Тодор Чобанов.Те са си наша запазена марка на прехода.

В заключение ще кажа, че тези въпроси ще намерят своето логично обяснение след като започнат да идват резултатите от Страсбург.Но много се надявам дотогава правосъдната система да се е реформирала до такава степен, че да се потърси персонална отговорност от виновните за неправомерно наложената осъдителна присъда.

14.06.2013г. Сашо Йончев Гр. Видин

{loadposition user28}